

N:o 44.

Af herr **A. W. Styrländer**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ersättning af statsmedel till fjerdingmän för delgifning af tjenstestämningar i brottmål.*

Bland de missförhållanden, som synas tariffva snar rättelse, är onekligen det förhållandet, att fjerdingmännen, som oftast äro kient affönade, nödgas af egna medel bekosta en hel mängd resor inom sina distrikt, hvilka rätteligen borde ersättas af staten eller andra personer. Så är framför allt förhållandet med resor för delgifning af stämningar i brottmål, hvilka i stora distrikt vålla fjerdingmännen stora besvär och kostnader samt dessutom extra utgifter till biträden. Ty äfven om fjerdingmännen kunde anses vara skyldige att för sin oftast knappt tillmätta lön sjelfva delgifva stämningar, måste det dock enligt mitt förmenande anses i hög grad orättvist, att de skola bekosta de biträden, som de oftast behöfva anlita för att få dylika stämningar delgifna. Kostnader för brottmålsstämmingars delgifvande borde ju i sista hand betalas af de sakfælde, men då dessa dels ofta sakna medel och dels ofta slutdömas först efter lång tids förlopp, synes det mig vara statens pligt att i första hand utgifva ersättning för dylika stämningar, som utfärdas af statens organ, med skyldighet dock för den sakfælde att till staten återbära förskjutet belopp. Helt säkert finnes det flera områden, der staten borde medgifva fjerdingmännen ersättning för åt staten utfördt arbete, men jag håller före, att det af mig nu berörda är det, der rättelse i främsta hand bör ske, hvarför jag inskränker mig till att föreslå,

det ville Riksdagen i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes utarbeta och för Riksdagen framlägga

förslag till bestämmelser om rätt för fjerdingsmän att af statsmedel uppbära ersättning för delgifning af tjenstestämningar i brottmål eller åtminstone för det biträde, som de vid dylika delgifningar måste anlita.

Stockholm den 24 januari 1902.

W. Styrlander.
